

A Strany konfliktu:

❖ "Velitel Hospodinova zástupu".

- Když se Jozue modlil poblíž Jericha a hledal božské vedení, jak město dobýt, objevil se před ním válečník s taseným mečem (Jozue 5,13).
- Když se ho Jozue ptal, popřel svou příslušnost k nějaké pozemské armádě. Byl Knížetem Božího vojska (Jozue 5,14).
- Tím, že požadoval uctívání, ukázal, že je sám Bůh, v osobě Ježíše – známého jako Michael v knize Daniel (Jozue 5,15; Daniel 12,1).
- Modlitba byla vyslyšena. K Jozuovu klidu v duši se této operace ujal sám Bůh. Jako viditelný generál Izraele měl Jozue pouze poslouchat rozkazy pravého vrchního generála – Boha.

❖ Válka v nebi.

- Můžeme říci, že válku vynalezl. Narodil se jako princ - cherub nejvyšší hodnosti, přímo po Božím boku, procházel se uprostřed ohnivých kamenů, byl bezúhonný... (Ezechiel 28,12-15).
- Obdařen svobodnou vůlí – jako všechny inteligentní bytosti stvořené Bohem – se Lucifer rozhodl vzbouřit a uchvátit Boží trůn (Izaiáš 14,12-14).
- I když se mu to nepodařilo, vesmír byl od té doby zapleten do války. Tím, že Satan a jeho andělé ovládli zemi, mají jediný účel: zmařit Boží plány na záchranu lidské rasy.
- Dobyť Kanaánu bylo hlavní bitvou v této válce.

❖ "Hospodin je bojovný rek".

- Bůh sám je představen jako "válečník", nejmocnější válečník v bitvě (2.Mojžíšova 15,3; Žalm 24,8).
- Bůh však neválčí s lidskými bytostmi, ale s duchovními silami, ke kterým se přichytávají. Tak jsou rány prezentovány jako válka proti egyptským bohům, tj. proti démonům (2.Mojžíšova 12,12; 5.Mojžíšova 32,17).
- Bůh si přeje vymýt zlo ze země. Proto vyhnal z Kanaánu ty, kteří se rozhodli přidat se na satanovu stranu, a dal zemi lidu, který se účastnil na straně Něj.
- Dnes válka pokračuje, ale ne o území. Boj je za každou rodinu, za každého jednotlivce. Neexistuje žádná neutrální půda. Buď jsme s Bohem, nebo jsme s nepřítelem.

B Bojové strategie:

❖ Bůh bojuje za nás.

- Původním Božím plánem bylo dobýt Kanaán nadpřirozenými prostředky, aniž by bylo třeba, aby Izrael bojoval (2.Mojžíšova 23,28). Kdyby nebylo nevíry lidu, stalo by se to.
- Bible zaznamenává několik příkladů toho, co může Bůh udělat, aby vysvobodil svůj lid, aniž by pozvedl jakoukoli zbraň proti svým nepřítelům: Potopil egyptské vojsko v Rudém moři (2.Mojžíšova 14,24-28); použil krupobití proti Kananejcům (Jozue 10:11); zničil ty, kdo Eliášem pohrdali (2. Královská 1,9,10); poslal medvědy proti těm, kteří se Elišovi posmívali (2. Královská 2,23,24); dosáhl míru tím, že oslepil syrské vojsko (2. Královská 6,14-23); Přiměl Ammonity a Moábce, aby spolu bojovali (2. Paralipomenon 20,15-17,22-24); zabil 185 000 Asyřanů za jedinou noc (2. Královská 19:35); poslal k Herodovi smrtelnou nemoc (Skutky 12,21-23).

❖ Bojujeme za Boha.

- Stejně jako předpotopní obyvatelé nebo Sodoma a Gomora, i Kananejci překročili hranice milosti a spojili se se Satanem (1.Mojžíšova 6,5; 18,20-21; 15,16).
- Všichni byli určeni k druhé smrti, věčné smrti. Prodloužení jeho života zde by nezměnilo jeho konečný osud. A Bůh při této příležitosti dovolil (dobyť Kanaánu) Izraeli, aby se aktivně účastnil vraždění.
- Proč to neudělá sám, jak to zamýšlel? Kvůli jejich nedůvěře. Izrael poprvé zažil válku poté, co prohlásil: "Je Hospodin mezi námi, nebo není?" (2.Mojžíšova 17,7-9).
- Aktivní účastí v boji (pro ně fyzickým, pro nás duchovním) rozvíjíme bezpodmínečnou důvěru v Boží pomoc.